

Publicerad 2012-05-04 15:17 av Larz Gustafsson

SISTA HÖSTEN

jag var inte

för tuff för att dö

det var dags att

säga adjö

tröstlöshetens

förlamande grepp

hårdnade med

ännu ett snäpp

bakom - mörkret

och dörrar som stängts

dystra skuggor

som stadigt förlängts

framför - strimmor

av himmel och hopp

strålar från en

förklaringsbergstopp

kalla kriget

och krig om min själ

vem var ovän

och vem ville väl?

alla kval

blev en uppbrottssignal

vissheten blev

monumental

sista hösten

i mitt gamla liv

in i värmen

med sjumilakliv

tacksamheten

har vuxit sig stark

här ombord på

vår ändetidsark

LARZ GUSTAESSON 3/5 2012

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Larz Gustafsson med Poeter.se id #20037 innehar upphovsrätten